

ஆகாயத் தின் அருகில்
நட சத் திரங் களை
அள்ளிக் குவிக் கும
ஊற்றூ....

ஒளிமலர் களைப்
பருகிப் பார்த்து
துடிப் பின் லயம்
தட்ப வெப் ப நிலையாய் ...

தண்ணீ ரிலும்
வெப் பம் தீ ண்டுவது;
ஆவியாய் முகம் காட் டுவது
உச்சரிப் பின் உச்சமாகும்

எதையும்
மறகைக் காத தருணங் களில்
எல்லாம்
தானாய்க் கரகைறது....

வடைட்மின் வாழ்க்கை
கவைசமாகிறபோது
அரிய தரிசனம்
ககைடிவிடுகிறது

ஒருபாதி வயைத் திற்கு
இப்படி
இறந்து பிறப்பது
இயல்பாகிவிடுகிறது

இன்னொரு பாதி
அறியப்படாத கோள்களாய்
சுற்றிவருகிறது

பகலின்
மறுபக்கத்தை
அழகின் மறுபயெர்
என்பதே அழகு

pichinikaduelango@yahoo.com